

ЩАСЛИВОЇ ДОРОГИ, ВИПУСКНИКИ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗНАУКОВІ
ВІСНИКИ

Орган парткому, ректорату,
комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового
Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ
XXXVI

№ 22 (1005)
7 ЛИПНЯ
1970 р.

Ціна 2 коп.

ЩИРЕ СПАСИБІ

Мрії! Сміливі, рішучі, заповітні... Приходить час, і вони стають дійсністю. Отак і у нас.

Здається, ще зовсім недавно ми мріяли бути студентами. Потім нам хотілось якомога скоріше «вбитись» у старшокурсники, непомітно для себе почали заздрити дипломантам, хоча й не признавались в цьому.

І ось сьогодні ми — випускники філологічного факультету російського відділу. 3-го липня у Палаці студентів нам вручили дипломи. Це була наша остання офіційна зустріч з однокурсниками і викладачами. В душі кожного з нас поряд з радістю живе глибокий сум розлуки. Розлуки з друзями, улюбленими викладачами і навіть з нашими «факультетськими» каштанами. Іноді було важко (адже ми — вечірники), були свої радощі і невдачі, одним словом — студентські роки. Їх ми не забудемо ніколи.

Найтепліша згадка залишиться в нас про М. І. Доброгорського, заступника декана, доцента Р. Д. Швець — «найпостійнішого» нашого викладача (з I по V курс), змістовні лекції якої неодмінно доповнювались зворушливою турботою про нас, професора Н. І. Букатевича, зав. кафедрою російської мови. Ми від душі вдячні за цікаві і корисні лекції І. М. Дузю, В. Ф. Руденку, М. О. Левченко, М. К. Мартиновській, Н. В. Косек, Л. М. Лосевій та іншим.

Спасибі вам, дорогі наші викладачі, сердечне студентське спасибі!

Н. ПОЧУЄНКО,
випускниця російського відділення філологічного факультету.

ДОСВІД ЗОБОВ'ЯЗУЄ

Найрадіснішим для студентів I курсу біологічного факультету був день здачі останнього іспиту з математики. Найрадіснішим тому, що цей іспит завершив літню сесію, яка показала добрі та відмінні знання моїх друзів. Лише на «відмінно» склали сесію В. Ольшанецька, Н. Крихта, С. Кравцов, В. Лобков, О. Бобкова. Багато першокурсників отримали «добре», лише декілька студентів мають задовільні оцінки. Та ці задовільні оцінки свідчать про упущення в навчанні. Очевидно ми, студенти, недостатньо готувалися до занять, не завжди брали активну участь в практичних та семінарських заняттях, і, очевидно, більш підготовлені студенти мало допомагали відстаючим в оволодінні знаннями.

Та це, так би мовити, гіркі висновки для нас, уже другокурсників, на майбутнє. А поки що нас чекає цікава практика в Цюрупинську Херсонської області.

Н. МАЛЯВИНА,

НАШІ ПОБАЖАННЯ

На «відмінно» та «добре» склали іспит з політичної економії більшість студентів III курсу історичного факультету (екзаменатор П. С. Самойленко). Особливо добрі знання виявили студенти з теоретичної ленінської спадщини.

Хорошому засвоєнню матеріалу курсу політекономії сприяло те,

що всі студенти брали активну участь в практичних заняттях, які провадилась протягом року, а також в роботі гуртка політекономії.

Бажано, щоб такі гуртки було створено в новому навчальному році й з інших дисциплін.

М. БЕРЕЗНИЦЬКИЙ.

ОСТАННІЙ ІСПИТ

Ледь схвильованими були студенти-філологи третього курсу передодні іспиту з української літератури. І це закономірно, бо іспит цей був останнім. Взагалі, студенти хвилювались напередодні кожного іспиту. Але це хвилювання не стало нам, філологам, на заваді.

Сесію в основному складено на «відмінно» та «добре». Якщо у минулому навчальному році третя частина студентів цього курсу не

склала іспиту з історичної граматики, то у нинішню сесію з цієї дисципліни лише 7 незадовільних оцінок.

Останній іспит на «відмінно» склали Л. Дузь, Н. Денисенко, П. Демченко, Т. Касім, Л. Бондаренко та інші. «Задовільно» отримали лише 3 студенти.

Старший викладач В. В. Шапоренко залишився задоволений глибокими і змістовними відповідями студентів.

В. СПОДАРЕЦЬ.

Шановний товаришу!

Від усієї душі вітаємо тебе з закінченням університету! Віднині — ти не студент, а спеціаліст з вищою освітою, і тобі позаздрить у цьому кожен, хто ще навчається у нашому вузі.

Здається, швидко промайнули студентські роки. Роки наполегливої роботи над книгою, в лабораторіях, роки творчих відкриттів, радощів і невдач. Незабутні студентські роки залишилися позаду. Перевернута чи не найцікавіша сторінка твоєї біографії. У твоїй пам'яті залишаться друзі по навчанню, викладачі, веселі та завжди шумні коридори, аудиторії, гуртожиток, словом — університет. І ти, очевидно, жалкуєш, що так швидко пройшов час, що потрібно прощатися з університетом, який став тобі рідним. Жалкуєш, бо студентські роки не повторюються, а ти, мабуть, їх кваліфікуєш.

Життя відкриває перед тобою нові дороги: любима робота, незвідані місця, зустрічі з новими друзями. Ти маєш можливість самовідданою працею віддячити любимій Вітчизні за те, що ти здобув вищу освіту. І де б ти не був — пам'ятай: ти — випускник Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету. Твоя честь — це і його честь! Пиши нам про успіхи в роботі, про невдачі, які, можливо, зустрінуться на твоєму шляху. Пиши про все: нам буде цікаво дізнатися про те, які недоліки в підготовці спеціалістів виявляє життя.

Бажаємо успіхів у роботі, особистого щастя, доброго здоров'я, студентського вогнику, радостей, сонця і пісень!

ЦІКАВІ ЕКСКУРСІЇ

На цей раз бесіда в академічній групі третього курсу українського відділення філфаку нагадувала невимушену мандрівку по рідній Одесі. Студенти з увагою слухають розповідь керівника групи старшого викладача В. В. Шапоренка. І ось виникає одностайне рішення ознайомитися з роботою Інституту генетики і селекції. Науковці інституту — вихованці Одеського університету і педагогічного інституту С. Левченко і В. Бабенко охоче розповідають філологам про свою роботу. Побували студенти в науково-дослідних лабораторіях і на дослідних ділянках. Особливу увагу привернула споруджувана на території інституту велика лабораторія штучного клімату, до речі, перша в нашій країні лабораторія такого типу. Вона набагато скоротить час, потрібний селекціонерам для перевірки своїх спостережень.

Друга екскурсія виявилася ще більш захоплюючою.

На цей раз її об'єктом була китобаз флотилії «Радянська Україна», яка достроково виконала п'ятирічний план і 1-го червня повернулася з Антарктики до Одеси. Разом із студентами на екскурсію прийшли викладачі О. Г. Плонська і О. І. Росіна.

З великим інтересом слухали екскурсанти розповідь інженера-механіка Ю. Г. Голубова про 24-й рейс китобійної флотилії, про те, що за 223 дні останнього рейсу флотилія пройшла 48,5 тисяч миль по морях і океанах, про те, що колектив флотилії за сумлінну роботу відзначений Ленінською ювілейною грамотою, а 150 кращих китобій отримали ювілейні медалі «За трудову доблесть». На відзнаку 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Китобой відповіли на численні запитання філологів.

В. СКИДАН,
Н. КРУТІЄНКО,
студентки III курсу
філологічного факультету.

Читайте:

Нарада партійно-виробничого активу—2 стор.

Іспити не закінчилися. Попереду—трудоий семестр—3 стор.

З усіх усюд—до рідного університету—3 стор.

Продовження виробничої практики в... університеті 3—стор.

Нові твори читачів—4 стор.
Розповідь про музичний форум—4 стор.

УНІВЕРСИТЕТ В ЦИФРАХ І ФАКТАХ

У цьому році денне відділення університету випускає приблизно 681 спеціаліста.

З спеціальностей:

фізиків — 101;

математиків — 132;

хіміків — 74;

біологів — 77;

геологів — 24;

географів — 49;

філологів — 131;

спеціалістів

романо-германської

філології — 93.

У 1969—1970 навчальному році диплом з відзнакою отримало 40 випускників денного відділення, 3 — вечірнього і 6 — заочного.

Перед останнім іспитом.

Фото Ю. Савчука.

ВІДВЕРТА РОЗМОВА

Наприкінці червня відбувся партійно-виробничий актив університету, який обговорив питання розвитку університету в новому навчальному році. З доповіддю виступив ректор університету професор **О. В. Богатський**.

— Закінчується учбовий рік, рік наполегливої роботи, спрямованої на виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна — сказав Олексій Всеволодович. — Остаточні підсумки цієї роботи буде підведено у вересні. Однак вже тепер можна сказати про деякі досягнуті успіхи. Соціалістичні зобов'язання, взяті на честь ленінського ювілею, успішно виконано. Підвищилась до 91 процента успішність студентів у зимової іспитової сесії, досягнуто запланованого рівня досліджень згідно госпдоговірної тематики. Економічний ефект від впровадження науково-дослідних розробок у 1969 році становить приблизно 4 млн. крб. Захистив кандидатські та докторські дисертації ряд вчених.

Попередні підсумки літньої іспитової сесії свідчать про те, що вона пройшла більш успішно, ніж літня сесія минулого учбового року.

Все це — плід роботи колективу, керованого партійною організацією.

Ректорат та партійний комітет відносять до числа позитивних підсумків перші результати по нормалізації становища в університеті. Після цілого ряду вжитих заходів поліпшилась навчально-виховна робота на факультетах. У цьому плані позитивну роль відіграло зміцнення деяких факультетів керівними кадрами. Здійснено вибори деканів. Це зроблено, зокрема, на біологічному, історичному, філологічному, хімічному факультетах. Переглянуто також склад рад факультетів.

Ректорат, партійний комітет все ширше інформують про свою діяльність співробітників університету. Регулярно скликаються партійно-виробничі активи, розпочав свою роботу такий колективний орган, як ректорат.

Ми розумієм, — продовжує ректор університету, — що в нормалізації становища важливу роль відіграли стаття «Іздержки доверчивості», опублікована газетою «Правда», рішення партійних зборів від 30-V-70 р., а також постанова бюро обласного комітету партії від 25-VI-70 р.

Бюро обкому КПУ визнало статтю газети «Правда» вірною і справедливою, підтримало рішення партійних зборів університету від 30-V-70 р. Міністерство вищої та середньої спеціальної освіти УРСР вирішило питання щодо трудовлаштування О. І. Юрженка. Його переведено на роботу в технологічний інститут ім. Ломоносова. Але кафедра полімерів в нашому університеті буде й надалі розвиватися. На посаду завідуючого цією кафедрою рекомендовано тов. Вільшанського.

Виступаючий підкреслює, що ці важливі партійні рішення торкаються всіх сторін університетського життя. Кожний з нас несе більшу чи меншу відповідальність за всі негативні явища, що були в університеті. Треба самокритично це визнати і докласти великих зусиль, щоб докорінно поліпшити обстановку. Наша партійна організація показала себе згуртованою

та принциповою, і в цьому гарантія того, що ленінський стиль керівництва буде послідовно впроваджуватися у всіх ланках університету.

Роблячи висновки з гострої партійної критики хиб в роботі колишнього ректора університету ми повинні точно визначити головні шляхи нашої діяльності в новому навчальному році.

Головним своїм завданням у 1970—1971 учбовому році ректорат та партійний комітет вважають тимчасове поліпшення і вдосконалення учбового процесу. Ми повинні посилити увагу до питань, пов'язаних з виховною, методичною роботою. Якраз тут у нас чимало недоліків.

Слід збільшити вклад вчених в розвиток народного господарства. Про роботу кафедр ми будемо судити по тому, скільки наукових розробок вчених впроваджено у виробництво, скільки цехів працює за методиками кафедр. Причому на увазі слід мати теоретичні дослідження, значимі не лише для району, області чи республіки, але й усієї країни.

У розв'язанні теоретичних питань важливий вклад повинні вносити кафедри суспільних наук. Ці кафедри вважаються опорними кафедрами вузів півдня України. Проте не всі вони працюють на рівні опорних кафедр. Їх роботу ми будемо оцінювати по кількості виданих монографій, по тому вкладові, який ці кафедри вносять в розробку соціально-економічних питань.

Ми повинні закінчити будівництво учбового корпусу, здійснити надбудову корпусів біологічного та геолого-географічного факультетів.

Ректорат та партійний комітет, говорить О. В. Богатський, повинні вирішити кадрові питання. Є кафедри, на яких зайві штатні одиниці. Це складалось роками, і, очевидно, виправляти становище також доведеться роками. Штати визначаються не кількістю годин, а затверджуються Міністерством вищої та середньої спеціальної освіти, виходячи з кількості студентів денного, вечірнього та заочного відділень. Є кафедри, де штати не укомплектовані. Слід виправляти таке становище.

Необхідно буде впорядкувати штатний розклад науково-дослідних закладів.

Тов. О. В. Богатський інформує учасників партійного активу про становище з будівництвом корпусу гуманітарних факультетів. Зокрема, він повідомляє, що БМУ-19 185 тис. крб., які виділені для цього будівництва на цей рік, зможе освоїти за декілька місяців. Але це лише при умові, якщо щоденно протягом липня-грудня ц. р. університет виділятиме для проведення робіт 50 студентів. Ми повинні піти на це, оскільки будівельні організації відчувають нестачу робочої сили. При такій умові ми зможемо до кінця 1972 р. ввести учбовий корпус гуманітарних факультетів в дію.

Ректор університету зупиняється на питаннях спорудження таборів відпочинку, зокрема, табору в селищі Чорноморка. Тут, підкреслює ректор університету, упущення як господарської частини, так і комсомольської організації. Якщо цей табір ми не побудуємо в цьому році, територію, яка тепер належить ОДУ, буде передано іншій установі. Стає очевидним

також, що необхідно терміново споруджувати новий гуртожиток для студентів. Кількість студентів у нас зростає, відкривається підготовче відділення, тому місць в існуючих гуртожитках не вистає. В зв'язку з цим слід до 1 вересня ц. р. підготувати відповідну проектну документацію і з січня 1971 р. розгорнути роботу по спорудженню нового гуртожитка.

Тов. Богатський зупиняється далі на питаннях прийому до університету, наголошує на необхідності все ширше залучати до навчання дітей робітників та селян, використовуючи для цього різні методи агітаційного впливу.

Значну увагу в доповіді він приділяє питанням розвитку критики і самокритики, встановленню ділової, товариської атмосфери. Виступаючий підкреслює, що керівництво університету робитиме все, щоб критика і самокритика були нормою нашого життя. Ніхто, яку б посаду він не займав, не повинен ображатися на критичні зауваження. З нашого життя треба остаточно виключити зайві розмови, з'ясування взаємних стосунків, «зіпсований телефон» та інші далекі від справжнього життя елементи поведінки. Тільки інтереси справи та подальшого розвитку університету можуть бути критерієм дій кожного співробітника. Потрібно відмежуватися від двох крайностей: є люди, які статтю «Іздержки доверчивості» в газеті «Правда» та рішення зборів ставлять під сумнів. Цій тенденції треба давати рішучий опір, бо нікому не дано права піддавати сумніву чітко виражену волю партійного колективу університету та рішення інших партійних органів. Але є й такі, що вимагають на основі цієї статті повернути, так би мовити, все вверх дном. Ці дві крайності шкідливі.

Не слід розводити зайвих пристрасей навколо колишнього ректора, бо він вже суворо покараний. Слід терпеливо і розумно, керуючись рішенням обкому КПУ, виправляти становище в університеті щодо поліпшення учбово-виховного процесу. На закінчення доповіді тов. Богатський закликає колектив університету до принципового, творчого і ділового вирішення відповідальних завдань, що стоять перед університетом в справі підготовки висококваліфікованих, ідейно озброєних спеціалістів.

Першим в дебатах виступив проректор по учбовій роботі доцент **Д. І. Поліщук**. Він інформує присутніх про хід літньої сесії, підкреслюючи непогані результати здачі заліків та іспитів. Значну роль в успішному проведенні сесії відіграв партійний актив, що відбувся в травні ц. р. Поліщук, зокрема, свою роботу кафедри фізвиховання та іноземних мов. Проте на деяких кафедрах, факультетах мали місце факти порушення викладачами дисципліни, що негативно вплинуло на хід сесії.

Тов. Поліщук наголошує на необхідності перегляду кафедрами індивідуальних планів роботи, незалежно від спеціалізації. На всіх факультетах, говорить він, треба переглянути, затвердити плани та програми спецкурсів. У нас буває так, що планують спецкурси, яких згодом або чи зовсім не читають, або читають в значно скороченому обсязі. Це невірно. Слід обов'язково затвердити програму ви-

робничої практики. Необхідно вирішити питання про доцільність проведення так званої попередньої педагогічної практики, а згодом — остаточної педагогічної практики.

Тов. Поліщук детально зупинився на заходах, яких буде вжито для впорядкування навантаження штатних викладачів з метою поліпшення керівництва курсовими роботами, педагогічною практикою.

Для поліпшення учбово-виховного процесу на хімічному факультеті, — сказала виконуюча обов'язки декана хіміфаку **Н. Д. Оленович**, — дещо зроблено. Переглянуто програми виробничої практики, здійснюється аналіз діяльності кафедр. Цей аналіз показує, що на деяких кафедрах (неорганічної хімії, аналітичної хімії, фізичної хімії) недостатня матеріальна база. Разом з тим лишки матеріальних цінностей на кафедрі хімії полімерів.

Особливу тривогу викликає стан справ на кафедрі фізичної хімії. Відсутність кваліфікованого керівництва кафедрою призвела до різкого зниження тут учбово-виховної та наукової роботи.

Багато треба зробити по комплектуванню кафедр кадрами викладачів.

Виступає завідуючий кафедрою української літератури професор **А. В. Недзвідський**. Він підкреслює корисність проведення нарад партійно-виробничого активу. Саме на таких нарадах, — сказав він, — широкий актив зможе бути інформований про справи, що відбуваються в університеті.

Торкаючись учбових справ тов. Недзвідський запропонував зняти з завідуючих кафедрами навантаження кількістю 50 годин. На одному лише філфаці це дозволить зекономити 400-500 год.

Проректор по вечірньому і заочному навчанню професор **В. В. Фашенко** зупинився на питаннях організації чіткої роботи деяких підрозділів вузу. Він критикує викладачів т.т. Кочуру та Калюфатич за зриви лекцій на мехматі.

Слід приділити належну увагу реалізації книжкової продукції. Держава виділила нам 18 тис. карбованців на видання навчальних посібників, конспектів лекцій, але ми не можемо ці гроші використати, бо на складах лежать записані книги, брошури.

Треба дотримуватись економії паперу.

Заступник секретаря парткому університету **В. І. Світличний** присвятив свій виступ питанням дальшого поліпшення ідеологічної роботи. У цьому напрямку, — сказав він, — багато повинні зробити кафедри суспільних наук. Слід і надалі практикувати читання лекцій для студентів в аудиторії ім. В. І. Леніна, в кімнаті бойової слави.

На кафедрі наукового комунізму нагромаджено досвід проведення семінарських занять безпосередньо на промислових підприємствах, зокрема, на заводі ім. Жовтневої революції, Січневого повстання та ін. Вивчення теми про шлюб і сім'ю відбулося в Палаці одруження.

Тов. Світличний наголошує на дотриманні ленінських принципів роботи, на необхідності чуйного і уважного ставлення до людей. Критерієм діяльності кожного керівника будь-якої ланки університету повинен бути органічний

зв'язок між словом і ділом.

На трибуні — секретар парткому університету професор **О. В. Сурилов**. Основну увагу він звертає на необхідність здійснення заходів, спрямованих на дальшу нормалізацію обстановки в університеті. Виступаючий говорить про шкідливість та недопустимість двох крайностей, про які говорив доповідач.

Колишній ректор за значні хиб в роботі, за ту шкоду, яку він наніс справі розвитку університету, серйозно покараний. Ми засудили стиль керівництва університетом колишнім ректором. Встановлено, в чому полягала шкідливість цього керівництва. Зроблено це для того, щоб негідні методи керівництва вузом ніколи не повторились.

Кожен з нас повинен критично поставитися до самого себе, до товаришів по роботі. Та інформація, яка поступає в партійний комітет, свідчить про те, що саме по собі звільнення тов. Юрженка з поста ректора не нормалізувало ще обстановки в університеті. Треба докласти великих зусиль, щоб на кожному факультеті і кафедрі встановився принциповий стиль відношень між людьми. Досить різних зайвих розмов, безвідповідальних чуток, які раніше завдавали корисній праці людей. Треба ліквідувати ці негативні явища в нашому середовищі. Ми повинні бути в усьому самокритичними, знайти в собі достатньо мужності, культури з тим, щоб виробити такий модус роботи, який дозволить би вийти з стану ненормальних відносин в університеті. Партійна організація університету показала свою принциповість та згуртованість, і в цьому ми бачимо основу подальшого позитивного розвитку нашої роботи.

Партком та ректорат з метою нормалізації обстановки в університеті здійснюють заміну деяких керівників окремих ділянок університету. Одні вважають, що робиться це з метою усунення з посад тих людей, які підтримували колишнього ректора, інші вважають, що кадрові переміщення слід здійснювати більш рішуче. Обидві тенденції шкідливі. Вирішуючи кадрові питання, партком та ректорат виходять виключно з інтересів справи. Ні про щось інше не може бути й мови. Ми і далі будемо рішуче провадити в життя ідею, що єдиним критерієм роботи кожної людини в університеті можуть бути тільки інтереси розвитку нашого колективу.

Секретар парткому ставить перед присутніми ряд завдань, спрямованих на рішуче відновлення ленінських норм і принципів керівництва університетським колективом, закликає співробітників вузу до нових звершень в новому учбовому році в галузі навчальної та виховної роботи.

На партійному активі виступив також проректор по науковій роботі тов. **Федосєєв**, секретар партбюро філфаку тов. **Смагленко**, заст. декана мехмату тов. **Андрієнко**, відповідальний секретар приймальної комісії тов. **Полоса**.

З заключним словом виступив ректор університету професор **О. В. Богатський**.

Партійний актив прийняв розгорнуту постанову з обговорюваного питання.

В ДОБРУ ПУТЬ!

Школою політичного і трудово-го загартування називають трудовий семестр. І це дійсно так. Працюючи на будовах, на колгоспних та радгоспних полях, юнаки та дівчата виробляють у собі високі моральні якості, риси будівника комуністичного суспільства, навчаються на практиці громадській роботі. Це доводять студенти нашого університету кожного літа. І вже по їх приїзді до університету надходять листи вдячних си-

бірян, лєнінградців, трудівників колгоспних ланів Одещини, яким наші студенти допомагали в праці. Цього разу на роботу в Тюменську область виїхало 80 комсомольців, в Ленінградську — 40, на цілину — 35. В колгоспах та радгоспах Одеської області працюватиме 45 чол. Крім того, на спорудженні університетських корпусів буде трудитися 260 чоловік.

Звіти про працю наших студентів газета друкуватиме в на-

ступних номерах. Сподіваємося, що кожний заїг покаже справжній трудовий ентузіазм, що характерний для нашого студентства. Кожний комсомолец, безсумнівно, відзначиться ударною, самовідданою працею, покаже приклади сумлінного виконання громадських доручень. Час визначить переможців, назве приклади передовиків.

А поки що — в добру путь, трудовий семестр!

У різних містах країни працюють спеціалісти, що закінчили наш університет: в Москві і Києві, в Ленінграді і Новосибірську, в Астрахані і Донецьку, в Миколаєві і Херсоні, в Запоріжжі і Мурманську, в Дубнах Московської області, і, звичайно, в Одесі.

26 червня математики-обчислювачі перших десяти випусків з'їхали до університету. В аудиторії ім. В. І. Леніна вони зібралися на зустріч-нараду, щоб поділитися досвідом роботи, розповісти викладачам університету про те, як застосовуються на практиці набуті у вузі знання.

ту професор М. І. Гаврилов, завідувач кафедри обчислювальної математики С. М. Кіро.

З словами привітання до гостей звернулася випускниця університету нинішнього навчального року Т. Зенькова.

— Нинішні випускники з великим задоволенням поповнюють ряди обчислювачів, — сказала вона. — І ми вдячні нашим викладачам, що змогли отримати таку чудову професію.

Досвідом своєї роботи поділилися випускники університету по-

ЗУСТРІЧ ВИПУСКНИКІВ

Зустріч відкрив ректор університету професор О. В. Богатський. Відзначивши корисність таких зустрічей, ректор університету висловив надію, що контакти між випускниками-математиками та університетом будуть розвиватися і далі, побажав гостям відмінних успіхів в роботі та особистого щастя.

З привітанням виступили декан механіко-математичного факультета

передніх років І. Х. Сигал (старший науковий співробітник обчислювального центру АН СРСР), В. Д. Лозоватський (начальник обчислювального центру ОДУ, М. Я. Тихоненко (викладач обчислювального центру ОДУ), А. І. Цибульський (начальник обчислювального центру в м. Києві), Й. М. Іванченко, М. Д. Дикусар (співробітники інституту ядерних досліджень, що розташований у м. Дубни Московської області), Є. М. Кіца (викладач Одеського інституту інженерів морського флоту) та інші.

27 червня було зачитано ряд наукових доповідей, присвячених питанням обчислювальної математики. Доповіді, зокрема, прочитали В. Я. Скоробогатко, І. Х. Сигал, В. О. Плотников, Ю. М. Кисельов та інші.

«Ну що тобі сказати про Тюмень?!»

«Писатиму листи, мамо».

Фотознімки Г. Мягкова.

ДО СКОРОЇ ЗУСТРІЧІ

Ці рядки пишу на залізничному вокзалі, в оточенні колег, що відправляються на будови в Тюменську область у складі загону «Романтик». Всього нас — 80 чол. З — поміж цієї кількості — муляри, бетонники, тесляри... Є й свої пропагандисти, агітатори, баяністи, танцюристи.

У праці не підведемо. На сибірській землі залишимо про себе добру пам'ять, спорудивши добротні будинки та об'єкти виробничого призначення. Підтвердженням нашої праці будуть оцінки третього трудового семестру. Сподіваємось, вони будуть такими ж добрими, як оцінки іспитової сесії.

До зустрічі в Одесі, в рідному університеті!

Євгеній ХРАМЧЕНКОВ,
комсорг студентського будівельного загону «Романтик».

НОВІ КНИГИ

ДЕЛЕГАТ БІЛЬШОВИКІВ ОДЕСИ

Щойно вийшла з друку 10-тисячним тиражем книга доктора історичних наук професора С. К. Мельника «Делегат більшовиків Одеси».

Це — оригінальна робота одеського дослідника, в якій на великому фактичному матеріалі розкрито зв'язки В. І. Леніна з Одеською партійною організацією. Розповідь ведеться на широкому історичному фоні, розглядаються події кінця XIX і першої половини XX сторіч. Яскравою сторінкою в житті одеських більшовиків було обрання В. І. Леніна делегатом на III з'їзд РСДРП від Одеської партійної організації.

Книга розрахована на широке коло читачів. Вона стане в пригоді партійному і комсомольському активу, тим, хто вивчає революційну теорію.

Закінчилися державні іспити. Серед великого загону тих, кому університет видає цього року п'ять математиків-обчислювачів. Це десятий випуск з цієї спеціальності в нашому університеті.

Усі випускники задоволені обраною спеціальністю і в свій час приступили до роботи за призначенням. Майже всі працюють за фахом. 123 чоловіка працює в Одесі, 148 — в інших містах країни, 1 — у братньому В'єтнамі. На кафедрі обчислювальної математики і в обчислювальному центрі університету працює 18 вихованців університету. На роботу в Об'єднаний інститут ядерних досліджень в Дубни запрошено 8 наших випускників. Вони беруть активну участь у дослідженнях, пов'язаних з вивченням таємниць атомного ядра. 4 випускники 1962 року прийняв до себе Центр в галузі космічних досліджень. В Інституті кібернетики Академії наук УРСР працює 9 математиків-обчислювачів, випускників університету. Вихованці вузу працюють також в інших науково-дослідних і галузевих інститутах, на заводах, в різних організаціях. Зокрема, в обчислювальних центрах і в лабораторіях, на кафедрах вищих навчальних закладів країни трудиться близько 50 обчислювачів, що закінчили наш вуз.

Найважчий і найплідніший та, мабуть, й найцікавіший шлях попередників. З їх числа вийшли кандидати фізико-математичних наук доценти В. П. Марченко і В. О. Андриєнко, що стали заступниками декана механіко-математичного факультету нашого університету, кандидат фізико-математичних наук доцент В. О. Плогников, один із провідних співробітників університету в галузі обчислювальної математики, кандидат фізико-математичних наук доцент В. О. Плогников, один із провідних співробітників університету в галузі обчислювальної математики, кандидат фізико-математичних наук, науковий співробітник Обчислювального центру АН СРСР І. Х. Сигал. Кандидатами наук стали обчислювачі викладач Одеського сільськогосподарського інституту Н. М. Андріанова, доцент нашого університету О. Н. Вітюк, старший науковий співробітник Донецького відділення Інституту економіки виробництва АН УРСР О. П. Суслів, викладач Московського енергетичного інституту Ю. М. Кисельов, викладач нашого університету М. Я. Тихоненко, викладач Ханойського університету Чінь Куанг, начальник обчислювального центру на-

шого університету В. Д. Лозоватський.

Завдяки широкому використанню сучасної обчислювальної техніки праця математиків сприяє значному підвищенню рівня і ефективності науково-дослідної, учбової та виробничої діяльності. Вона знайшла відображення в 6 книгах та близько 250 статтях, опублікованих в центральних і відомчих виданнях.

Лине час. Життя все більше й більше зазнає, так би мовити, математизації. В цьому процесі чільне місце належить тим, хто опанував методи сучасної обчислювальної математики і обчислювальної техніки. Вимоги до них весь час зростають. Саме тому учбові плани з обчислювальної математики за минулі роки кілька разів обновлювалися, вони постійно уточнюються за поданням кафедри обчислювальної математики Вченою радою механіко-математичного факультету. Постійно ведеться робота по перегляду, оновленню і поповненню загальних й спеціальних курсів з обчислювальної математики.

С. КІРО,
зав. кафедрою обчислювальної математики, кандидат фізико-математичних наук.

«Не пройде і... три місяці, як я повернусь».

КЛУБ „ПРИБАЛТИКА“

Минув рік, як відбулася поїздка студентів-філфаківців четвертого курсу на музейну практику в три братні республіки: Литву, Латвію, Естонію. Ми з радістю відвідували меморіальні музеї, знайомилися з пам'ятниками національної культури і мистецтва. Багато цікавого і захоплюючого ми там побачили і почули, але звичайно, за 15 днів подорожі всього охопити не можна було.

Наприкінці практики виникла думка створити по приїзді додому клуб, в якому вивчати життєвий і творчий шлях прибалтійських митців. Цей добрий намір здійснено при допомозі керівника подорожі професора Андрія Володимировича Недзвідського.

На першому занятті виступив професор А. В. Недзвідський. Його доповідь була присвячена молодому литовському письменникові Ю. Янанісу. Андрій Володимирович провів паралелі між Ю. Янанісом і українськими поетами тієї ж доби В. Чумаком, В. Кобилянським, Є. Григоруком.

Цікавим було засідання клубу, присвячене вивченню творчого шляху основоположника литовської літератури Донелайтіса і литовського поета Майроніса. Цим темам присвятили свої доповіді студентки В. Олійникова і М. Скорич.

Члени клубу відвідали концерт естонського оркестру естрадної музики, який гастролював в Одесі. На останньому засіданні клубу було підсумовано проведену роботу і висловлено побажання зустрітися через 5 років в Каунасі. Жаль лише, що ми не залучили до нашого клубу студентів молодших курсів, тоді б естафета була продовжена.

Підтримуючи добрі зв'язки з прибалтійськими друзями, ми надіслали вітальну телеграму музею Райніса в Майорі з нагоди відкриття експозиції до ювілейної дати письменника.

Марія СКОРИЧ.

ТВОРЧИСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

В. СИМОНЕНКОВІ

Під Черкаси в червоні сутінки
знову коні з доріг України
прискакали, неначе суджені,
збивши досвітки об каміння.
Прискакали — не треба музики,
лиш би в траві — і що наснитися!
— Як народжується вірш із муки
десь удосвіта біля криниці.
А криниця брунькує спогадом,
зперше гіркою верболозу,
там, у Білях, та й за городами
коні мчать безцислено в грози.

Воду п'ють і чекають вершників,
ще не втомлені криком ходи...
Де повернення? — не повернення
будеш вічним у плині годин.
Буде так: за роками сонячно
вдарить грім у лещата журби
і проллються слова відточені
на папір через вінця доби.
Під Черкаси в червоні сутінки
знову коні з доріг України
прискакають, неначе суджені,
збивши досвітки об каміння.

Ярославне, до тебе їде князь!
Д. ПАВЛИЧКО.

РЯДКИ
З ДУМИ

РУСЬ

I
Зйдуть хмари чорною ордою,
віща птиця в серце залетить,
Ігоре, я втрете не з тобою,
двір наш осінь скупо золотить.
Що за диво? — сліз немає нині!
На волах вечірніх — далина.
Для Русі при зраненій годині,
Я побуду, Ігоре, й одна!
І нехай зигзицею не стану,
буй-тур вітер не послуха вже,
ти для себе в полі вимрій ладу
на мечах нескорених пожеж.

II
Ярославне, мій намет у полі,
Чуєш, Дніпре, сурми золоті?!
Ми промчали через грані долі
в дике поле, щоб у нім згоріть.
Дума гнітить в стані половчанку,
на голів руських недорід,
наша помста визріла зачаєна
Схрещенням порубаних доріг.
Хай рубцями заживуть дороги,
Натомились русичі в поході...
...На щитах дзвінкої застороги
горде сонце, що зійшло на Сході.

І пірнають коні в далечинь,
наче брід, переступають обрій,
вершник голову знесе на броді
і наступить мимовільно ніч —
то пірнають коні в далечинь.
Бо на гривах ще теплінь руки
збереглася, мов наступний подих!

М. ПАЛІЄНКО.

ПОМЕРЕЖИЛА СОРОЧКУ МИЛА

Помережила сорочку мила,
На манішці вся краса весни.
Та, що у метелика на крилах,
Що мережить цвітом долини.
Що в росі іскриться саявом
сонця,
Що з веселки летється у ріку,
Зайчиками скаче у віконця,
В молодій в шлюбному вінку.
Та, що силить з неба блискавиці,
Що злітає з падаючих зір,
Що освітлює коханой зірничі
І дзвенить у ніжних струнах лір.
Помережила сорочку мила —
Рукави, манішку, комірць,
У канву красу свою втідили
Лілії, жоржини і чебрець.
Позичали барвів айстри сині,
Лілії, фіалки і юка,
На манішці кольори пташині —
Щоглика, синиці і юрка.
Ще й добавила краси своєї
І квітучої душі тепла,
Щоб вона повік була моєю
І любов'ю в серці розцвіла.
Помережила сорочку мила,
Щоб краса небесна і земна
Нам до щастя стежку освітила
І в серцях зоріла, мов весна.

С. ГРИГОРАШ.

ДРУГУ

Сьогодні мене, як нікогда,
Тебя не достаєт.
Навколо надо мной беда,
Она мне плечи гнет.
Есть рядом много добрых глаз
И сильных, крепких рук.
Готовых мне помочь сейчас,
Чтоб не упала вдруг.
Но мне нужны один глаза,
Одна лишь пара рук —
В них моя жизнь, мой дом,
В них моя жизнь, мой друг.
И это ты, мой друг.
Сегодня мне, как нікогда,
Тебя не достаєт.
Нагрянувшая вдруг беда
Покоя не дает.
Не раз встречалась я с бедой.
Пройдет и этот след.
Но вот, что нет тебя со мной —
Страшнее всяких бед.

Валентина ГРИЦАЕНКО

РИТМ СЕРДЦА

Ах, какое яркое солнце сегодня!
А небо какое синее!
Но на сердце боль
И такая тоска...
Я иду не с тобой.
Я иду одна.
Ах, какое же яркое солнце
сегодня!
А небо синее, синее!
Тебе тоже больно,
И тоска в груди...
Но ты идешь с другой.
Тебе легче, ты не один.
Я иду, а вокруг все поет и
сверкает
Молодо так, по-весеннему!
Сердце бьется ровнее.
Боль утихает.
Не одна я иду —
с любовью своею.

Сліди життя

У підсумках прожитих літ,
Як сповідь, не як заповіт,
Перед останнім серця вдаром
Скажу, що вік прожив не даром.
І на землі що встиг, що зміг
Те й залишив, не взяв з собою,
Сліди дитячих босиг ніг
Десь на прогоні за рікою,
Краплини крові, що текли
З душі і ран в часи негоди,
Пісні, що зброєю були

Бійцям червоним в грізні годи,
Що будять в серця глибини
І гнів, і радість, і надії,
Чуття кипучі, як вогні,
Крилаті життєдайні мрії.
Ні, не прожив я без дуття,
Ростив людське, ростив гуманне,
Добро я сіяв все життя,
Воно зійде і цвітом стане,
Який не меркне і не в'яне.

Ш. МОРАР.

КРИПТОГРАМА

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

Якщо правильно відповісте на запитання, то в середній колонці по вертикалі прочитаєте прізвище видатного російського вченого.

1. Український письменник і фольклорист. 2. Видатний російський драматург. 3. Наш земляк, двічі Герой Радянського Союзу. 4. Маршал Радянського Союзу, тричі Герой Радянського Союзу. 5. Основоположник Казахської письменної літератури, композитор. 6. Російський живописець. 7. Радянський антрополог, археолог і скульптор. 8. Український радянський мікробіолог академії АН УРСР. 9. Українська поетеса.

Відповіді надсилайте або приносьте до редакції газети «За наукові кадри». Вірні з них будуть надруковані у вересні 1970 р.

Склав В. Синельников.

Свято музики

Відгрімали останні оплески — четвертий всесвітній конкурс імені Петра Ілліча Чайковського закінчився. Майже місяць тривало це складне, відповідальне і визначне змагання.
Конкурс Чайковського... Вони вже мають свою історію, свої сталі традиції і, разом з цим, кожний конкурс — це завжди щось нове, несподіване.
Рік 1958. Перший конкурс імені П. І. Чайковського. З двадцяти двох країн прибули до Москви 61 виконавець — скрипачі і піаністи.
На другий конкурс 1962 року до нашої столиці вже прибув 131 виконавець з 131 країни. Поруч з піаністами та скрипачами було нове музичне угрупування — віолончелісти. Другий конкурс П. І. Чайковського переконливо довів, що серед талановитої виконавської молоді світу все ширше і ширше розповсюджується бажання взяти участь у «Московському змаганні».

На Третньому міжнародному конкурсі (1966 рік) серед 196 виконавців вже були і вокалісти.
І ось рік 1970-й. Вчетверте зустрічала наша країна тих, хто наважився взяти участь у цьому всесвітньому змаганні. А їх тепер 258 з тридцяти п'яти країн світу. Четвертий (як і всі попередні) конкурс імені П. І. Чайковського — дійсно всесвітній, дійсно міжнародний! І не тільки тому, що його учасники — представники багатьох країн. Найскладніше, найвідповідальніше завдання конкурсу — вірно, безпомилково і об'єктивно оцінити кожного виконавця, відвести йому саме те місце, яке він дійсно заслуговує. Тому до складу журі було запрошено представників з усіх кінців світу.

І ось позаду велика робота. Творче напруження. Підведено підсумки конкурсу.

Лауреати... Їх сьогодні 38. 23 — представники СРСР. Золотих ме-

далей — 8, сім з них завоювали представники нашої країни. Про одного з володарів золотих медалей особливо приємно було дізнатися одеситам, бо ним виявився Микола Огреніч — соліст Одеського театру опери і балету. Іноземні учасники конкурсу з великим хвилюванням і щирістю говорили про радянських глядачів, про їх чуйне, уважне і душевне ставлення до них, про ту доброзичливість, яку ці виконавці відчували під час своїх виступів...

Конкурс закінчився. Але, мабуть, вже сьогодні по всьому світу розпочалася підготовка до нового, П'ятого конкурсу імені Петра Ілліча Чайковського. Не дарма ж, виступаючи на заключному, урочистому засіданні, голова оргкомітету відомий композитор Д. Д. Шостакович, звертався саме до тих, хто не здобув перемоги сьогодні, взяти участь у наступному змаганні.

А. ТУЛІН.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Сьогодні виходить останній у нинішньому навчальному році номер газети «За наукові кадри». Ми прощаємося до вересня. Та це не значить, що для усіх дописувачів газети, студентів не може бути редакційних справ під час літніх канікул.

Літня пора — це період цікавих поїздок, екскурсій, участі в наукових експедиціях і т. д.

Це — період іспиту з трудової діяльності. Чимало студентів відправились на будови в Тюменську, Ленінградську, Одеську області, майже 300 чол. працюватиме на спорудженні університетських об'єктів. Скільки буде тут прикладів трудової відваги, ро-

мантики у праці та відпочинку! Про усе найхарактерніше ви зможете розповісти на сторінках газети.
Кожен, хто займається літературною творчістю, здійснить велику чимало художніх відкриттів. Ми пропонуємо поділитися ними на сторінках газети. Чекаємо ваших віршів, оповідань, нарисів, фотографій, малюнків.
Гадаємо, що контакти між читачами і газетою у новому навчальному році будуть ще міцнішими. Чекаємо ваших матеріалів, друзі!

Наша адреса: Одеса, вул. Петра Великого, 2, кімната 31.

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ.

«За наукові кадри», орган парткома, ректората, комітета ЛКСМУ і профкома Одеського ордену Трудового Червоного Знамени державного університету ім. І. І. Мечникова, гор. Одеса. Адреса редакції: Одеса, вул. Петра Великого, 2. Одеська міська друкарня.